

De Ster

Paaschmorgen aan het graf

„Hij is opgestaan; Hij is hier niet!”

(Zie blz. 143 en 150)

15 April 1938

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

43e Jaargang — No. 8

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f 0.50 per drie maanden, f 0.90 per half jaar en f 1.50 per jaar.

Buitenland f 2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

„Jezus zeide tot haar: Ik ben de opstanding en het leven; die in Mij geloofd, zal leven, al ware hij ook gestorven. En een iegelijk, die leeft, en in Mij geloofd, zal niet sterven in der eeuwigheid”. — *Johannes 14: 25-26.*

FRANKLIN J. MURDOCK

Redacteur

JOSEPH P. LAMBERT

Assistent

JOHANNA A. RIET

Assistente

INHOUD

	Blz.
DE OPSTANDING — LETTERLIJK VAN KRACHT	
<i>Door Oud. J. Percy Goddard</i>	143
ZAL EEN MENSCH WEDEROM LEVEN	
<i>Door Oud. Nephi Jensen</i>	146
WIJ ZULLEN HEN GEDENKEN	
<i>Door Joseph P. Lambert</i>	148
VAN DE REDACTIE:	
TOEWIJDING	
<i>Door Franklin J. Murdock</i>	150
HERSTELLING VAN HET EVANGELIE	
<i>Door Oud. Charles W. Penrose</i>	151
CHRISTUS IS OPGESTAAN	
<i>Door Richard R. Lyman.</i>	154
IS IEMAND KRANK ONDER U	
<i>Door Oud. Arie van Essen.</i>	156
„EN AL HET ANDERE ZAL U WORDEN TOEGEWORPEN”	
<i>Door Marie O'Brien</i>	158
KERKNIEUWS VAN OVERAL	159
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	156
BIJ DE VOORPAGINA	150

DE OPSTANDING — LETTERLIJK VAN KRACHT

Door Oud. J. PERCY GODDARD

President van Liberty Stake

TIJDENS PASCHEN vieren wij het wellicht belangrijkste voorval in de menschelijke geschiedenis. Indien er een andere gebeurtenis belangrijker is, dan is het de vrijwillige dood, het zoenoffer van Jezus Christus, hetgeen twee dagen voor Zijn opstanding vanuit het graf plaatsgreep.

Philosophen hebben de mogelijkheid van het toekomstig leven overwogen; de Joodsche secten hebben nagedacht over de waarschijnlijkheid der opstanding van het lichaam, doch het kwam den Christus toe, niet alleen de leer der opstanding te onderwijzen, doch als eerste vrucht daarvan ze als een voldongen feit te toonen.

De opstanding was door de profeten voorspeld. Neemt als voorbeeld de vreugdevolle woorden van Job, te midden zijner ellende uitgesproken: „Want ik weet, mijn Verlosser leeft en Hij zal de laatste over het stof opstaan. En als ze na mijne huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vleesch God aanschouwen”. (Job 19:25-26)

Christus zelf verklaarde: „Ik ben de opstanding en het leven” (Joh. 11:25) en wederom onderwees Hij: „Want de ure komt, in dewelke allen, die in de graven zijn, Zijne stem zullen hooren; en zullen uitgaan, die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens en die het kwade gedaan hebben tot de opstanding der verdoemenis”. (Joh. 5:28-29)

Wij lezen in het vierde en vijfde hoofdstuk van de Handelingen der Apostelen, hoe Petrus en Johannes werden beschuldigd omdat „zij in Jezus de opstanding uit de dooden hadden gepredikt”.

Paulus' leerlingen zijn overvol met getuigenissen aangaande de opstanding. Het vijftiende hoofdstuk van zijn eersten brief aan Korinthe is een geleerd argument voor, een tentoonspreiding van een geloof in de opstanding. Hij zegt: „Maar nu, Christus is opgewekt uit de dooden en is de eersteling geworden der-

genen, die ontslapen zijn. Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzoo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden” (verzen 20-22).

De letterlijkheid van de opstanding van Christus' lichaam wordt duidelijk getoond door het feit, dat Hij Thomas vraagt: „Breng uwen vinger hier en zie Mijne handen, en breng uwe hand en steek ze in Mijne zijde; en zijt niet ongeloovig, maar geloovig.” (Joh. 20:27) En wederom lezen wij van den opgestanen Heere „En zij gaven Hem een stuk van een gebraden visch en van honigraten; en Hij nam het en at het voor hunne oogen”. (Lukas 24:42-43)

In het licht van het bovenstaande en vele dergelijke schriftuurplaatsen schijnt het vreemd, dat zoovele belijdende christenen zich de daadwerkelijkheid der opstanding afvragen en toch, dit schijnt een steeds toenemender verschijnsel te zijn.

In 1929 werd er een boekje uitgegeven, getiteld „Het geloof van 700 Predikers”, geschreven door George Herbert Betts van de Northwestern Universiteit. Op zes en vijftig belangrijke geloofsaangelegenheden had de schrijver zich het antwoord verzekerd van tweehonderd theologische studenten van vijf scholen uit drie landen. Wij halen slechts twee dezer vragen aan. Op de vraag: „Geloof gij, dat Jezus, nadat Hij dood was en begraven, daadwerkelijk vanuit den dood verrees en een ledig graf achterliet?” antwoordde 84 procent der predikers bevestigend, 4 procent gaf onzekerheid te kennen, terwijl 12 procent ongelooft uitte. Van de studenten in de godgeleerdheid antwoordde slechts 42 procent bevestigend, 27 procent gaf onzekerheid te kennen en 31 procent ongelooft.

Op de vraag: „Geloof gij in de opstanding van het lichaam?” gaf 62 procent der predikers geloof daarin te kennen, 5 procent onzekerheid en 23 procent ongelooft; van de studenten in de godgeleerdheid had slechts 18 procent geloof daarin, 13

procent onzekerheid en 69 procent ongelooft.

Men voelt zich gedrongen, dezen ongelooftigen de vraag van Paulus te stellen: „Wat? wordt het bij u lieden ongelooft geoordeeld, dat God de dooden opwekt?” (Hand. 26:8)

In het licht van de overvloedige bewijzen der schriften, welke de letterlijke opstanding van den Christus weergeven, waarbij Zijn sterfelijk lichaam onsterfelijkheid aandeed, schijnt het moeilijk te begrijpen, hoe iemand, die geloof in deze schriften belijdt, dit wonder der eeuwen kan verloochenen.

Het is waar, dat men vragen kan stellen aangaande de letterlijke opstanding, welke geen menschelijk wezen kan beantwoorden, doch in deze dagen, waarin door menschelijke kennis en vernuft dingen worden tot stand gebracht, welke onze voorvaderen als ongeloofwaardige wonderen waren voorgekomen, zou het voor ons niet moeilijk zijn om te gelooven, dat de Almachtige Schepper van hemel en aarde Zijn beloften kan nakomen en de dooden van een staat van sterfelijkheid in een toestand van onsterfelijkheid veranderen.

Het volgende is van een onbekend theoloog en wordt aangehaald door Dr. Harry Emerson Fosdick:

„Een insect, dat een zuil van de Parthenon beklimt en zich met moeite en zorg over een porie in het steen doorgang verschaft, is net zoo begaafd om over den bouw van den Parthenon te oordeelen als wij over de oneindigheid van Gods plannen. Inzoo veel wij iets van den zin en het doel in den bouw der schepping hebben gezien, hebben wij alles gezien, wat ons begrensd verstand met zijn kleinen horizon kon hebben gehooft.”

Als geloover in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen ben ik dankbaar, dat ons een ruimer grondslag voor ons geloof en begrip der Bijbelsche geschriften is gegeven door het verdere licht op de christelijke leer in het *Boek van Mormon* en in de openbaringen, aan onzen profeet en grondvester, Joseph Smith gegeven. In de taal van Petrus: „Wij hebben het profetische woord, dat zeer vast

is; en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in eene duistere plaats”. (II Petr. 1:19)

Aangaande de opstanding lezen wij in het *Boek van Mormon* de volgende verklaring:

„Daarom blijven de goddeloozen alsof er geene verlossing is, tenzij het is het losmaken van de banden des doods; want ziet, dat de dag komt dat allen uit den doode zullen opstaan en voor God staan om geoordeeld te worden volgens hunne werken.

Nu is er een dood, genaamd de tijdelijke dood; en de dood van Christus zal de banden van dezen tijdelijken dood verbreken, zoodat allen uit dezen tijdelijken dood zullen verrijzen.

De geest en het lichaam zullen wederom in hunne volmaakte gedaante vereenigd worden; zoowel beenderen als gewrichten zullen tot hare eigene gedaante hersteld worden gelijk zij het nu zijn; en wij zullen voor God gebracht worden, wetende zooals wij nu weten en eene volkomen herinnering hebben van al onze schuld.

Nu, deze herstelling zal tot allen komen, zoowel jong als oud, gevangene als vrije, man als vrouw, goddelooze als rechtvaardige en er zal niet zooveel als een haar van hun hoofd verloren gaan, maar alle dingen zullen tot hunne eigene gedaante hersteld worden zooals die nu zijn, of in het lichaam, en allen zullen gebracht en gesteld worden voor den rechterstoel van Christus den Zoon, en God den Vader, en den Heiligen Geest die een eeuwig God zijn; teneinde geoordeeld te worden naar hunne werken, hetzij zij goed of kwaad zijn.”

In het *Boek van Mormon* zijn talrijke andere zeer duidelijke leerstellingen te vinden over de opstanding, doch niets in die wonderlijke geschriften is over dit onderwerp interessanter dan het verslag van het bezoek en de leeringen van den Christus, ten einde de bewoners van het westelijk vasteland onmiddellijk na Zijn opstanding voor te lichten. Hij verklaarde aan de men-

schen van dit land, dat Zijn bezoek aan hen gedeeltelijk een vervulling was van de volgende voorspelling, in Jeruzalem tot Zijn discipelen uitgesproken: „Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijne stem hooren en het zal worden ééne kudde en één Herder”. (Joh. 10: 16)

Naast het getuigenis van het *Boek van Mormon* hebben de Heiligen

De opgestane Christus en Maria

„Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren tot Mijnen Vader...”

der laatste dagen het duidelijk en onomwonden getuigenis van Joseph Smith en anderen, dat zij den Christus en andere opgestane wezens zagen, die hun Evangeliewaarheden onderwezen en hun de machten en sleutelen van het Heilig Priesterschap herstelden. Het volgende getuigenis van Joseph Smith en Sidney Rigdon wordt gevonden in Afdeling 76 van de *Leer en Verbonden*:

„En terwijl wij deze dingen overdachten, raakte de Heere de oogen van ons verstand aan en zij werden

geopend, en de heerlijkheid des Heeren omscheen ons;

En wij aanschouwden de heerlijkheid des Zoons, aan de rechterhand des Vaders, en ontvingen van Zijne volheid;

En zagen de heilige engelen, en hen die geheiligt zijn, voor Zijnen troon, dienende God en 'het Lam, en Hem voor immer en altoos aanbiddende.

En nu, na de vele getuigenissen welke van Hem gegeven zijn is dit getuigenis het laatste van allen, hetwelk wij van Hem geven: dat Hij leeft;

Want wij zagen Hem zelf aan de rechterhand Gods, en hoorden de stem getuigenis geven, dat Hij de Eeniggeborene des Vaders is.”

Uit hetgeen geschreven en aangehaald is, moet het duidelijk zijn, dat de grondslag in het geloof van de Heiligen der laatste dagen de leer van een letterlijke opstanding uit de dooden is, een daadwerkelijke hereeniging van de gescheiden geesten en de tabernakelen, waarmede zij tijdens hun sterfelijk bestaan waren omhuld; zulke tabernakelen ondergaan een verandering, waardoor het sterfelijke onsterfelijk wordt. Op Job's vraag: „Indien een man sterft, zal hij dan wederom leven?” antwoorden wij zonder aarzelen en onomwonden bevestigend.

Uit verschillende reeds aangehaalde schriftuurplaatsen is het duidelijk, dat alle menschen, goeden en kwaden, uit de dooden zullen opstaan, doch ons wordt duidelijk geleerd, dat niet allen tezelder tijd zullen opstaan of in denzelfden toestand of staat. Johannes de apostel zegt ons in het 20e hoofdstuk van Openbaringen: „Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heelt de tweede dood geene macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heerschen duizend jaren.” „Maar de overige der dooden werden niet weder levend, totdat de duizend jaren geëindigd waren”. In hetzelfde hoofdstuk zegt Johannes ons, dat de dooden geoordeeld zullen worden

(Zie vervolg op blz. 149).

ZAL EEN MENSCH WEDEROM LEVEN

door Oud. Nephi Jensen

DEZE VRAAG is even oud als het menschelijk geslacht en even nieuw als de stralende Paaschdag. Landlieden, dichters, profeten en filosofen hebben er over nagedacht, er over gesproken en er over geschreven. Het zielsverlangen naar zekerheid aangaande wat na den dood komt is een der diepste verlangens van het menschelijk hart.

Heden is er een aantal hoopgevende stemmen, welke in koor verheven zekerheid geven aan hen, die met betrekking tot het mysterie van de onmetelijke toekomst naar zekerheid hunkeren.

Zelfs van de koude stem der wetenschap komt een opwekkend woord der hope. De wetenschap, met haar doordringende kennis van elementaire dingen, heeft in groote onuitwischbare letters over de gansche natuur geschreven het woord „onverwoestbaarheid”. Men kan zelfs geen zandkorreltje vernietigen. Men kan het in gas omzetten, doch men kan het niet teniet doen. Men kan het tot oneindig fijn stof wrijven, doch het bestaat toch. Men kan het een vloeibare stof maken en toch bestaat het. Wanneer men dan geen korreltje zand kan verwoesten, dan is het toch geheel en al ondenkbaar dat het leven — het meeste vitale en gewichtige in het heelal — kan worden uitgebluscht.

Uit de stem van vermaarde filosofie komt een diepe zekerheidstoon. „Het heelal”, zegt Henri Bergson, „is een machine ter voortbrenging van goden” — persoonlijkheden van oneindige intelligentie en macht. Deze persoonlijkheden zijn de hoogste van alle bestaande dingen. De mensch zelf is een van deze goden — in wording. Hij is een persoonlijkheid van onbegrensde mogelijkheden. Niets kan verder af zijn van redelijk denken dan de idee, dat het georganiseerde, intelligente wezen, dat denkt, voelt, weet en wil — het hoogste, dat wij kennen — alleen tot zijn verheven staat van majestueuze persoonlijkheid werd verheven

om door een droevigen dood te worden weggevaagd.

De dichter der dichters gaf ons een zeer verheven begrip van de majesteit des menschen, toen hij door den mond van Hamlet deze woorden sprak:

„Welk een meesterwerk is een mensch! Hoe edel in verstand! Hoe oneindig in macht! hoe expressief en bewonderenswaardig in vorm en beweging! hoe in daad een engel gelijk, hoe in begrip gelijk een god! de schoonheid der wereld! het toonbeeld der dieren!”

Werd dit edele wezen „oneindig in macht”, „edel in verstand”, met het „begrip van een god” en de „schoonheid der wereld” tot zijn verheven staat opgevoerd, alleen om in de vergetelheid der onbeduidendheid te worden gesmeten? Net zoowel zouden wij kunnen concludeeren, dat het gansche heelal tot een uitsterven gedoemd is.

Ook de stem des dichters spreekt van zoete zekerheid. Longfellow sluit zich bij het ontelbaar koor zangers aan, die de onsterfelijkheid met hun liefelijke gezangen hebben verheerlijkt. Hij zegt, dat het einddoel van het leven niet het graf is. Uit stof zijt gij gemaakt en tot stof zult gij wederkeeren, werd niet van de ziel gezegd.

Uit de mufte boekdeelen der geschiedenis klinkt een stem ter hope. Over een spanne van negentien bewogen eeuwen komt de geschiedenis der geschiedenissen tot ons — de geschiedenis van Christus' overwinning van den dood. Tijdens dezelve, gebeurtenisvolle tijden zijn keizers verheven en gevallen; hebben koninkrijken gebloed en werden verwoest; werden tronen opgericht en weder omvergeworpen; doch het feit aller feiten — het feit van de opstanding van onzen Heere werd niet door de verwoestingen der tijden vervaagd; doch het heeft geleeld en het hart van ontelbare millioenen van het menschelijk geslacht beroerd, als geen ander feit ooit de ziel der menschen kinderen heeft bewogen.

Het was dit indrukwekkend historisch hoofdstuk, welke Dr. Joseph Klassner, de joodsche schrijver van *Jesus van Nazareth*, er toe bracht om te zeggen: „Ik kan niet gelooven, dat het geloof van honderden miljoenen mensche-lijke wezens op een leugen berust. Ik geloof niet, dat Jezus uit de dooden opstond. Doch hij moet na Zijn dood aan enkelen Zijner discipelen in een visioen zijn verschenen”. Zells of- schoon Dr. Klassner de geschiedenis van het ledige graf betwijfelt, dwingt de volharding, de algemeenheid en de vasthoudendheid van het christe-lijk geloof in Christus' opstanding dezen joodschen geleerde tot de er-kenning, dat de Heiland na Zijn dood, al is het dan ook in een visioen, verscheen.

Uit de stem van het hart des menschen klinkt een teedere toon, vermengd geloof met liefde. Zells de twijfelaar kan het verlangen van het hart naar onsterfelijkheid niet tot rust brengen. Robert G. Ingersol, de agnosticus, riep in zijn toespraak aan zijns broeders graf uit: „Het leven is een smalle vallei tusschen de koude en naakte pieken van twee eeuwigheden. Tevergeefs trachten wij de hoogten te bereiken. Wij roepen luide en het enige antwoord, dat weerklinkt, is de klaagtoon van ons herhaald geroep. Van de stomme lippen der zwijgende dooden komt geen woord”.

De echo van deze klaagtonen is nauwelijks verstomd, of de sceptische redenaar zong door de diepere ge-

voelens van zijn hart: „En toch ziet de hope in den doodsnacht een ster en de luisterende liefde hoort een vleugelslag.”

Zells in het hart van den agnosticus was er nog een glimp der onsterfelijke hoop, welke een „ster” ziet achter de „naakte pieken der eeuwigheid”.

Doch het is niet de stem der wetenschap of philisophie of kunst of geschiedenis of zells de diepste verlangens van het menschelijk hart, welke ons de vaste verzekering geeft, dat de dood niet aan alles een einde maakt. Al deze stemmen te zamen verwekken in de ziel niet de troostende hoop, welke door de werkelijke stem van God wordt opgewekt.

Op zekeren dag trachtte een boek-handelaar mij een boek te verkoopen over onsterfelijkheid. Hij weidde in zekere mate uit over de overtuigingskracht van de argumenten in het boek. Toen hij uitgesproken was, merkte ik op: „Alle argumenten over onsterfelijkheid, welke door het verstand der menschen in alle eeuwen van het verleden zijn ontwikkeld, maken op mij niet half zooveel indruk als het eenvoudige lied:

Een engel van den Heer,
Die 't lange zwijgen brak,
Daalde op deez' aarde neer
En dit is wat hij sprak:

„Ziet, in Cumorah's heuvel ligt
Verborgen een gewijd geschrift;
Ziet, in Cumorah's heuvel ligt
Verborgen een gewijd geschrift.”

Hier is het absoluut bewijs voor onsterfelijkheid. Hier is het antwoord op het laatste argument van den twijfelaar: „Er is nog nooit iemand teruggekomen om er ons iets van te vertellen.”

De prachtige geschiedenis achter dit schoone lied, de geschiedenis van den Engel Moroni, een opgestaan wezen, die de platen van het *Boek van Mormon* aan den jongen Joseph Smith gaf, zegt ons, dat iemand is teruggekomen om ons te vertellen over de wereld, waarin geen dood is. Dit is een van de hartontroerende, hoopvolle feiten van de Evangelieherstelling.

(Zie vervolg op blz. 155).

WIJ ZULLEN HEN GEDENKEN

TERWIJL HIJ voor Zijn hemelvaart voor de laatste maal vriendelijk tot hen sprak, gaf Christus Zijn apostelen geboden in de volgende woorden: „Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve doopende in den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes; leerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb”. Dat die getrouwe apostelen deze geboden tot op den letter hebben gehoorzaamd getuigt wel het leit, dat de geschiedenis, inzoverre deze compleet is, er gewag van maakt, dat een elk hunner zijn getuigenis met zijn bloed verzegelde.

Met de herstelling van het Evangelie van Jezus Christus in deze bedeeeling werden wederom apostelen gekozen om Christus in de wereld te vertegenwoordigen; Zijn Evangelie van zaligheid te prediken; in den naam van den Vader en van den Zoon en van den Heiligen Geest te doopen en hen, die in Hem gelooven tot het gehoorzamen Zijner geboden te vermanen. En ofschoon van hen thans in het algemeen niet wordt vereischt, hun getuigenis met hun bloed te verzegelen, voegen zij zich even getrouw en ijverig naar de geboden van Christus, aan hen gegeven, als de eerste apostelen dit deden.

Apostel Richard R. Lyman van den Raad der Twaalven en president van de Europeesche zending, vergezeld van zijn vrouw, zuster Amy Brown Lyman en kleindochter, Amy Kathryn Lyman, kwamen op den avond van 29 Maart j.l. vanuit Londen in den Haag aan voor een bezoek aan de Nederlandsche zending.

Den volgenden morgen kwamen president en zuster Lyman met president en zuster Murdock en 55 zendelingen in een zendelingenvergadering op het nieuwe zendingskantoor bijeen. Tijdens de vergadering wijdde president Lyman het gebouw in voor den Heere, ten einde te worden gebruikt als een zendingshuis en zendingskantoor

door hen, die in Zijn dienst het Evangelie prediken.

Een langverwachte tijd brak aan op Zondagmiddag, 3 April j.l., toen president Lyman het inwijdingsgebed opzond tot den Heere in het nieuwe kerkgebouw van Rotterdam-Overmaas. Zijn woorden waren waarlijk inspireerend en toen hij zich na het gebed tot de vergaderden richtte, drong president Lyman er bij een elk en iegelijk op aan, zichzelf te wijden aan den dienst des Heeren, evenals het gebouw aan Hem gewijd was.

Goedbezochte vergaderingen werden gehouden in Amsterdam, Groningen, Utrecht, Rotterdam-Overmaas en Rotterdam, waarbij in totaal ongeveer 1500 personen aanwezig waren. In alle vergaderingen gaven president en zuster Lyman buitengewone inspireerende toespraken en de uitwerking op de Heiligen en vrienden was waarlijk verheugend. Zelfs enkelen, die hen voordien al verscheidene malen hadden gehoord verklaarden, dat president en zuster Lyman nog nooit zoo het hart van hun toehoorders hadden getroffen, als tijdens hun laatste bezoek het geval was.

In iedere vergaderzaal waren prachtige Hollandsche bloemen aangebracht, waarvan beide bezoekers zooveel houden en hetgeen hun zulk een genoegen deed en de muziek, door de koren gegeven, was hun waarlijk een tractatie. Zij waardeerden hun bezoek aan Holland en het welkom, hun gegeven. Zij leerden van de menschen, die zij ontmoeten, genoten van hun aangenamen geest en gingen heen met dankbaarheid in hun hart voor hun verblijf hier en een verlangen in het hart, hier nog eens te mogen terugkeeren.

De waardeering en dankbaarheid van de leden en vrienden in de Nederlandsche zending dient zoo mogelijk nog grooter te zijn. Een apostel van den Heere, wiens speciale roeping het is, getuigenis te geven van den Christus, is hier geweest. Met den waarlijk christelijken

geest, met liefde in zijn hart, in nederigheid en vriendelijkheid, met een gewilligheid tot dienen en helpen, sprak hij tot hen, die belang stelden in het woord van zaligheid. Hij ging niet in op ingewikkelde theorieën, sprak niet over de mysteries van den godsdienst, doch vermaanden de Heiligen en vrienden, elkander lief te hebben, elkanders zwakheden en onvolmaaktheden te vergeven en in vrede en geluk te leven. De boodschap, welke hij

bracht, de boodschap van zijn edele vrouw is dezelfde boodschap, welke Christus bijna twee duizend jaar geleden diep in het hart van Zijn apostelen en discipelen liet doordringen; „Hebt elkander lief”; „vergeeft elkander”; „wie onder u groot zal willen zijn, die zij aller dienaar en wie onder u heer zal willen zijn, laat hem uw dienstknecht zijn.”

— Joseph P. Lambert.

* * *

De Opstanding — Letterlijk, van kracht.

(Vervolg van blz. 145).

„overeenkomstig hun werken”.

Het is ons oprecht verlangen en gebed, dat wij door ons geloof en onze gehoorzaamheid mogen verdienen in de opstanding der rechtvaardigen voort te komen en wij wenschen ons lichaam zoo rein en onbevlekt te houden, dat wij ons niet zullen schamen over het verslag, hetwelk zij zullen uitbrengen, wanneer wij zullen verrijzen om naar de daden, in het vleesch verricht, geoordeeld te worden.

Laat mij tot slot de overtuiging van mijn eigen hart weergeven. Mijn moeder en vader leefden een lang leven van christelijk geloof en dienstbetoon, welke hen de liefde deed winnen van allen, die hen kenden, doch zij zijn nu naar de geestenwereld heengegaan.

Het is mijn hechte en onwankel-

bare overtuiging, dat indien ik waardig ben, ik zal heengaan, waar mijn ouders zijn en hun lieflijk welkom zal ontvangen en dat wij te zamen in de opstanding der rechtvaardigen zullen voorwaarts en opwaarts gaan op den weg van eindeloozen groei en vooruitgang in het koninkrijk van dien God, Die de Vader van onze onsterfelijke geesten is. Zulk een positieve bewering inspireert het menschenlijk leven met hoop en vertrouwen en wordt een aansporing tot een moedig en zegevierend leven ten aanzien van teleurstellingen en beproevingen en zelfs door de schaduwen des doods.

Het was in dit geloof, dat Paulus met verheugde ziel uitriep: „O dood, waar is uw prikkel? O, graf, waar is uw overwinning?”

* * *

EEN GOEDVERRICHTE TAAK....

Niets is te vergelijken met de vreugde, welke men geniet, wanneer men een taak bijzonder goed verricht weet. Dat is, waarom schrijvers, staatslieden, geleerden, en componisten zoo onverschillig staan tegenover het bijeengaren van geld.

Zij gevoelen wellicht en zeer terecht, dat het veel meer beteekent, een gedachte of gevoelen zoo volmaakt weer te geven, dat de menschen ze zich hun leven lang zullen herinneren en er volmaakter door leven, dan het verdienen van een half millioen.

Doch het zou foutief zijn te veronderstellen, dat het verdienen van geld de rijke menschen de meeste voldoening geeft. Hun ware vreugde doet zich eerst gevoelen, evenals bij den staatsman, wanneer men een taak buitengewoon goed gedaan weet.

15 APRIL 1938

VAN DE REDACTIE

TOEWIJDING

BIJ HET bezoek van president en zuster Lyman aan de Nederlandsche zending hebben wij allen een verjonging van geest en een uitlegging der leerstellige beginselen van leven en zaligheid ervaren. Nimmer te voren heb ik zulke vergaderingen bijgewoond als die, in de verschillende gemeenten der zending gehouden. Tijdens hun bezoek werd in het bijzijn van vijf en vijftig zendingelingen het nieuwe zendingskantoor in Den Haag ingewijd, alsmede de nieuwe kerkzaal te Overmaas, waarbij een groot aantal leden en vrienden tegenwoordig waren. De persoonlijkheid van deze twee groote onderrichters van het Evangelie, hun glimlach en warme handdruk heeft hun overal, waar zij werden gehoord, vrienden doen winnen. De kern van hun boodschap was toewijding. Zij wijdden twee moderne gebouwen in voor het werk en de aanbidding van onzen Hemelschen Vader, ter opbouw van Zijn koninkrijk hier in Nederland. In hun boodschap was vervat een bede aan ons, de levende, werkzame leden van de Kerk van Jezus Christus, ons leven opnieuw

toe te wijden, onze zwakheden volkomen te overwinnen, onze talenten veelvuldiger te gebruiken, ons voortdurend te geven aan het betalen van onze tiende en vastoffer, opdat het werk des Heeren moge voortgaan en de gansche aarde vervullen en een vaster besluit zal worden genomen, onzen tijd en de ons gegeven talenten in de ontwikkeling van het werk der Kerk te geven.

Mogen wij den geest van optimisme, geloof en nederigheid, door hen hier nagelaten, bezitten en ons leven opnieuw wijden aan het uitdragen van het Evangelie, en in onze ziel het besluit nemen met al onze macht, verstand en sterkte God te dienen.

Voor de schoone bloemen, de inspireerende muziek en de hechte medewerking van allen zijn wij dankbaar. In het bijzonder wenschen wij onze waardeering te uiten jegens zuster Riet en oud. Argyle voor hun vertalingsarbeid. Laat ons in eenheid, dienstbetoon, gehoorzaamheid en liefde voor elkander den beteren levensweg zoeken.

— Franklin J. Murdock.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

Het Paaschnummer van *De Ster* biedt u op de voorpagina een schilderij van Arthur A. Dixon. Het vertoont het bezoek aan het graf op Paaschmorgen van Maria Magdalena, Maria, de moeder van Jakobus en Salome.

Markus geeft ons een verslag van de voorvallen, welke zich onmiddellijk na de belangrijkste gebeurtenis der geschiedenis afspeelden, in deze woorden weer:

„En zeer vroeg op den eersten dag der week kwamen zij tot het graf, als de zon opging... En opziende, zagen zij, dat de steen afgewenteld was, want hij was zeer groot. En in het graf ingegaan zijnde, zagen zij eenen jongeling, zittende ter rechterzijde, bekleed met een wit lang kleed, en werden verbaasd. Maar hij zeide tot haar: „Zijt niet verbaasd; gij zoekt Jezus den Nazarener, die gekruisigd was; Hij is opgestaan; Hij is hier niet; zie de plaats, waar zij Hem gelegd hadden”.

HERSTELLING VAN HET EVANGELIE

Door Oud. Charles W. Penrose

En ik zag eenen anderen engel, vliegende in het midden des hemels en hij had het eeuwige Evangelie om te verkondigen den genen, die op aarde wonen, en aan alle natie en geslacht en taal en volk, Zeggende met eene groote stem: Vreest God en geeft Hem heerlijkheid, want de ure Zijns oordeels is gekomen; en aanbidt Hem, die den hemel en de aarde en de zee en de fonteynen der wateren gemaakt heeft. En er is een andere engel gevolgd, zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen, Babylon, die groote stad, omdat zij uit den wijn des toorns harer hoerierij alle volken heeft gedrenkt". (Openb. 14: 6-8)

Met deze geïnspireerde woorden voorspelt Johannes, de geliefde apostel, de herstelling van het Evangelie op de aarde en de daaropvolgende verwoesting van die macht, welke de aarde met de duisternis van geestelijke dronkenschap en goddeloosheid had vervuld. Dat deze voorvallen geen openbaringen van het verleden waren, doch profetiën der toekomst, aan den apostel Johannes getoond, wordt duidelijk gemaakt door hetgeen hij zegt in hoofdstuk 4, vers 1:

„Na dezen zag ik en zie, eene deur was geopend in den hemel; en de eerste stem, die ik gehoord had als van eene bazuin, met mij sprekende, zeide: Kom hier op, en ik zal u toonen, hetgeen na dezen geschieden moet”.

De engelen, waarover in het veertiende hoofdstuk wordt gesproken en hierboven bedoeld, behoorden tot datgene, waaromtrent aan Johannes verteld werd, dat „na dezen geschieden moet”.

Men dient in gedachten te houden dat wanneer de engel zou vliegen tot de aarde, om het eeuwig Evangelie te brengen, het moest zijn in een tijd, dat geen natie, geslacht, taal en volk dit Evangelie in zijn volheid bezat. Dat dit reeds langen tijd de toestand der wereld was, werd in het vorige artikel uiteengezet.

Tijdens het voorspellen van gebeurtenissen, welke voor Zijn komst en „het einde der wereld” zouden plaatsvinden, verklaarde Christus: „En dit Evangelie des koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden tot eene getuigenis allen volken en dan zal het einde komen”. (Matth. 24: 14)

De voorgaande voorspellingen zijn in overeenstemming met de profetie van Jesaja:

„Want de Heere heelt gezegd: Daarom dat dit volk tot Mij nadert met zijnen mond en zij Mij met hunne lippen eeren, doch hun hart verre van Mij doen en hunne vreeze, waarmede zij Mij vreezen, menschegeboden zijn, die hun geleerd zijn; daarom, ziet, Ik zal voorts wonderlijk handelen met dit volk, wonderlijk en wonderbaarlijk; want de wijsheid zijner wijzen zal vergaan en het verstand der verstandigen zal zich verbergen”. (Jes. 29: 13-14)

Alle profeten, wier geschriften zijn verzameld in het heilige boek, den Bijbel genoemd, hebben de heerlijkheid van de laatste dagen verkondigd en de uiteindelijke overwinning van waarheid over dwaling, en de macht van God over de verleidingen van den Booze.

Dus werd de herstelling van het Evangelie na den grooten alval, welke zou plaatshebben, niet alleen voorspeld door heilige mannen van God, doch de wijze van openbaring werd eveneens aangeduid. Het zou geschieden door de komst van een engel van den hemel. Aan wien was te verwachten, dat deze engel zou verschijnen? Aan de geleerde geestelijken en strijdende secten van het moderne christendom? Verklaren zij niet allen, dat openbaring ophield te bestaan, toen Johannes zijn visioen ontving, opgenomen in de Openbaringen? Leeren zij niet, dat afschoon engelen eenmaal de menschen dienden, de dag hunner komst reeds lang is heengegaan? Bezitten zij eenig geloof om God aan te roepen voor

goddelijke gemeenschap? En zal de Almachtige iets openbaren behalve aan hen, die Hem in geloof aanroepen? God's wegen zijn niet 's-menschen wegen. Daarom is het, zooals Paulus het verklaarde: „Want gij ziet uwe roeping broeders, dat gij niet vele wijzen zijt naar het vleesch, niet vele machtigen, niet vele edelen. Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou.....;

Joseph Smith

„Zijn gebeden werden verhoord.....”

opdat geen mensch zou roemen voor Hem”. (1 Kor. 1:26-29) En zooals hierboven aangehaald, besloot de Heere, dat in het voortkomen van Zijn werk in de laatste dagen „de wijsheid der wijzen zou vergaan en het verstand der verstandigen zou verborgen zijn”.

Het was in het jaar 1823, dat de engel, waarvan door Johannes den Openbaarder werd gesproken, met het eeuwig Evangelie kwam naar een jongen man, nauwelijks achttien jaar oud, van nederige, doch eerbiedwaardige ouders, en zonder de geleerdheid der scholen. Zijn naam was eveneens gewoon en zijn beroep was landbouwersknecht. Joseph Smith, dien de Heere had verwekt om Zijn

woord te ontvangen, Zijn kerk te vestigen en den weg te bereiden voor des Heeren tweede komst, werd geleid om den Heere te vragen, door het lezen van de Schriften met het doel om te weten te komen, welke van alle strijdende godsdiensten de ware was. Hij kwam aan den zendbrief van Jakobus het 1e hoofdstuk en 5e vers en las: „Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, die een iegelijk mildelijk geeft en niet verwijt en ze zal hem gegeven worden. Maar dat hij ze begeere in geloof, niet twijfelende”.

Vertrouwend op Zijn woord, ging hij naar het bosch om te bidden en in eenvoudigheid zijns harten riep hij God aan om de wijsheid, welke hij zoozeer van noode had. Hij was toen nog geen vijftien jaar oud, doch zijn geloof was sterk en onwankelbaar. Zijn gebeden werden verhoord en op klaarlichten dag openbaarden zich tot zijn verbazing in een hemelschen visioen de Vader en de Zoon aan hem. De Vader wees op den Zoon en zeide: „Deze is Mijn geliefde Zoon, hoor hem.” Onze Heiland sprak tot den jongen en in antwoord op zijn vraag, welke van alle godsdienstige secten de juiste was, werd hem gezegd, dat zij allen van het pad waren afgeweken en hem werd geboden, geen hunner na te gaan, doch hij ontving de belofte, dat te zijner tijd het ware Evangelie van Christus aan hem geopenbaard zou worden.

Toen de engel drie jaar later aan hem verscheen, was het in zijn slaapkamer, juist toen hij zich ter ruste wilde begeven. In heerlijkheid kwam een engel tot hem en toonde Joseph de plaats, waar een oud verslag op de helling van een heuvel verborgen lag, en waarop de geschiedenis van de vroegere bewoners van het Amerikaansche vasteland geschreven stond, alsmede een verslag van een bezoek, hetwelk Jezus Christus na Zijn opstanding van de dooden aan hen had gebracht, toen Hij hun hetzelfde Evangelie predikte, hetwelk Hij in Palestina verkondigd had en eveneens Zijn Kerk onder hen oprichtte naar denzelfden vorm, als dat op het oostelijk

halfroond was geschied. Hem werd gezegd, dat dit verslag eenmaal hem in handen zou worden gegeven om het door de gave en macht van God te vertalen, welke hem zouden worden overgedragen door middel van datgene, wat de Heere voor dat doel had toebereid. Deze manifestatie werd dien nacht driemaal herhaald, opdat Joseph ten volle van de echtheid er van verzekerd mocht zijn. Onder de inspiratie van den Almachtigen God was de jongeman in staat, dit waardevolle verslag in bezit te krijgen, in kleine en eigenaardige teekens op metalen platen aangebracht. Het Evangelie staat daarin in eenvoudige en duidelijke taal vermeld en een ieder, die het boek leest, hetwelk het *Boek van Mormon* genoemd wordt, en dit doet met een gebedsvol en onbevooroordeeld hart, zal doordrongen worden van den goddelijken oorsprong ervan.

Na aldus door den Heere te zijn begunstigd, ontving Joseph Smith een bezoek van Johannes den Dooper, die in vroegere tijden het gezag hield om te prediken en den doop door onderdompeling tot vergeving van zonden te bedienen. Hij kwam als een dienende engel en verordeneerde Joseph Smith en zijn metgezel, Oliver Cowdery, tot dat Priesterschap en gezag. Aldus begiftigd, doopten deze jongemannen elkander en werden op een lateren datum bezocht door de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes, die hen tot het apostelschap verordeneerden, met het gezag, op de gedoopte geloovigen de handen te leggen en de gave des Heiligen Geestes te bevestigen.

Op 6 April 1830 werd de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen georganiseerd in den staat New York, met zes leden, Heiligen der laatste dagen, die waren gedoopt tot vergeving van zonden en door oplegging der handen bevestigd. De Heilige Geest openbaarde zich aan hen en naarmate

de Kerk in ledental toenam, werden de gaven des Geestes geschonken en de organisatie werd ten slotte vervolmaakt met apostelen, profeten, zeventigers, ouderlingen, priesters, leeraars, diakenen, eveneens bisschoppen en andere ambtenaren, welke in de vroegere christelijke Kerk waren; in feite, alle de rangen, van het Melchizedeksche en Aaronische Priesterschap met hun sleutelen, macht en begiftigingen en alle verordeningen, bedieningen en goddelijke manifestaties, welke in de ware Kerk van Christus noodzakelijk zijn. De aldus goddelijk geautoriseerde mannen werden de wereld ingezonden om evenals de apostelen van ouds het Evangelie te prediken, zonder buidel of male, zonder salaris en zonder welke vergoeding dan ook, afhankelijk van den Heere en vrienden, waarin Hij zou voorzien om hen in hun tijdelijke noodden tegemoet te komen.

Waar zij heengingen en de menschen hun getuigenis ontvingen en werden gedoopt tot vergeving van zonden, werd door het opleggen der handen de Heilige Geest op hen uitgestort en zij ontvingen zekerlijk een getuigenis van God, dat zij door Hem waren aangenomen en dat Hij waarlijk Zijn Kerk op aarde had hersteld.

Er zijn thans vele levende getuigen van de waarheid dezer dingen. Zij zijn afkomstig uit verschillende landen, spreken vreemde talen, werden in andere godsdiensten grootgebracht. Zij worden nu tot een eenheid des geloofs gebracht; zij zijn tot een kennis der waarheid gekomen; twijfel is heen en duisternis is verdreven; het licht des hemels schijnt in hun ziel. Dit is het werk der laatste dagen, waarover door de heilige profeten werd gesproken. Het is de bedeeeling van de volheid der tijden, waarin de Heere „alles tot een vergadert in Christus, beide dat in den hemel is en dat op de aarde is.” (Eieze 1:10)

* * *

De kortste en veiligste manier, om eerlijk in de wereld te leven is, in werkelijkheid te zijn, wat wij schijnen.

— Socrates.

CHRISTUS IS OPGESTAAN

— door Richard R. Lyman —

IN DE LENTE met haar ontluiken van knop en blad, wanneer de gansche natuur als uit een diepen slaap schijnt te ontwaken en een nieuw leven begint, komt eveneens de geheiligde dag, waarop velen in vele landen en oorden de opstanding van onzen Heere en Heiland Jezus Christus gedenken. Sinds de laatste helft der eerste eeuw werd deze dag aldus heilig herdacht.

„En op den eersten dag der week, zeer vroeg in den morgenstond, gingen zij naar het graf; dragende de specerijen, die zij bereid hadden en sommigen met haar. En zij vonden den steen afgewenteld van het graf; en ingegaan zijnde, vonden zij het lichaam van den Heere Jezus niet. En het geschiedde, als zij daarover twijfelmoedig waren, zie, twee mannen stonden bij haar in blinkende kleederen. En als zij zeer bevreesd werden en het aangezicht naar de aarde neigden, zeide hij tot haar: Wat zoekt gij den Levende bij de dooden? Hij is hier niet, maar Hij is opgestaan. Gedenkt, hoe Hij tot u gesproken heeft, als Hij nog in Galilea was”. (Luk. 24: 1-6)

Zoo gingen dus Maria Magdalena en andere nederige en geloovige vrouwen reeds vroeg in den morgen naar het graf om verdere liefdediensten te bewijzen door het zalven van het lichaam van Jezus. Aan het graf, zoo vertelt ons Mattheus, vonden zij een engel, die de wacht hield en zij werden bevreesd.

„Maar de engel, antwoordende, zeiden tot de vrouwen: Vreest gijlieden niet; want ik weet, dat gij zoekt Jezus, Die gekruisigd was. Hij is hier niet, want Hij is opgestaan, gelijk Hij gezegd heeft. Komt herwaarts, ziet de plaats, waar de Heere gelegen heeft. En gaat haastiglijk heen en zegt Zijnen discipelen, dat Hij opgestaan is van de dooden; en ziet, Hij gaat u voor naar Galilea, daar zult gij Hem zien. Zie, ik heb het ulieden gezegd”. (Matth. 28: 5-7)

„En als zij heengingen, om Zijnen discipelen te boodschappen, zie, Jezus is haar ontmoet, zeggende: Weest

gegroet. En zij, tot Hem komende, grepen Zijne voeten en aanbaden Hem. Toen zeide Jezus tot haar: Vreest niet; gaat henen, boodschapt Mijnen broederen, dat zij heengaan naar Galilea, en aldaar zullen zij Mij zien.” (Matth. 28: 9-10)

Het was een vrouw, Maria Magdalena, die de eer tebeurt viel om de eerste onder de stervelingen te zijn, die een opgestaan wezen zag en die persoon was Jezus, de Zoon van God. (Mark. 16: 9)

Aldus werd de aardsche loopbaan van Jezus van Nazareth voleindigd, aldus stond Hij van de dooden op, en luide de groote opstanding in, welke het gansche menschdom betreft. Het eenvoudig noemen van den Heiland of Zijn heilige leerstellingen verwekt in de ziel het verlangen, Zijn leeringen op deze geslagen wereld toe te passen.

Hoewel Hij in een kribbe geboren werd en aan het kruis stierf, was Jezus toch een liguur, die het menschelijk verstand niet kan doorvorschen. Hij had „wijsheid, macht en volmaaktheid, welke geen ander persoon op aarde ooit bezat.”

„Jezus raakte alle phases des levens aan, in sterfelijkheid, in kunst, in litteratuur, in filosofie, in politiek beleid, in handel en in godsdienst. Menschen van weelde, macht en stand noemden Hem sympathiek; de gevangene, de arme, de bedroefde en belaste legden hun lasten aan Zijn voeten. Den filosoof is Hij een gids; den reizende is Hij een steun. Den schilder, die voor zijn doek onsterfelijkheid zoekt, biedt Hij een model en voor de zonen van den arbeid werpt Zijn eigen geschiedenis een eeuwige stralenkrans rond de werkplaats. In Zijn naam rijzen poëzie, kunst en litteratuur tot hun grootste succes; in Zijn naam biedt de muziek het beste van haar verheven kracht en in dienzelfden wonderlijken naam trekt de architectuur de prachtigste en edelste bouwwerken op. Millioenen menschen hebben Hem aangevallen, millioenen is Hij onverschillig geweest, toch

haalt men Hem niet neer. Slaat Hem de deur in het gelaat, toch staat Hij daar en klopt zachtjes". (George R. Wending)

Hier is in al Zijn majesteit en glorie de Vredevorst. Hij is in Zijn volmaaktheid, in Zijn voorbeeld en leeringen van onzelfzuchtigheid, milddadigheid, genade, goedheid en welbehagen in alle menschen bijna twee duizend jaren voor de wereld geweest en toch treffen alle landen op dit uur, zooals nimmer tevoren in de geschiedenis, voorbereidingen, welke ellende als gevolg zullen hebben die, indien dit mogelijk is, de ellende van den wereldoorlog zal overtreffen.

De menschen zijn achterdochtig. Veler hart is vervuld met een geest van hebzucht en haat De zielschijnt bewogen te zijn met den geest van roofzucht; de tyrannie van den overwinnaar schijnt in vele plaatsen hoogtij te vieren. Velen hebben het verstand verloren; zij kunnen de willen hun medemenschen niet vertrouwen. Op ieder moment kunnen oorlogskreten worden vernomen, welke de gansche wereld weder in een wereldoorlog zullen dompelen en welke gevolgen zelfs door de

grootste verbeeldingskracht niet kunnen worden overzien.

De Koning der koningen kwam. De Vredevorst is opgestaan. Doch het grootste gedeelte van het menschedom heeft Hem niet ten volle aangenomen, zooals dit in hun leven wordt bewezen. God zelf heeft tot de menschen gezegd: „Zij eeren Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij.”

Is het, na de ellende van den wereldoorlogte hebben ondervonden, voor de wereld niet mogelijk, in de boodschap van den Vredevorst te gelooven? Kunnen geschillen niet door de stembus of aan de arbitrage-tafel worden opgelost! Denkt aan de goddelijke woorden: „De Heere zal Zijnen volke sterkte geven; de Heere zal Zijn volk zegenen met vrede.” (Psalm 29:11)

In welk een heerlijke wereld zouden wij heden leven, indien alle landen op dezen Heiligen Paaschdag vereenigd God konden prijzen en zeggen, zooals de engel en de hemelsche heirscharen zeiden: „Eere zij God in de hoogste hemelen en vrede op aarde!”

* * *

Zal een mensch wederom leven

(Vervolg van blz. 147)

De schoonheid van de beteekenis van deze zielverheffende waarheid kwam op zekeren Paaschdag met dichtertlijk vuur tot mij, toen ik in bewondering naar den Engel Moroni opzag, op den oostelijken spits van den Salt Lake Tempel. Toen ik daar naar het gulden beeld keek, stralend in het vroege morgenzonlicht, kwam de verheven gedachte plotseling in

mij op, dat deze engelenvorm in brons toch eigenlijk het schoonste en zekere symbool is op de geheele wereld dat „de lippen der dooden niet stom zijn” en dat iemand is teruggekomen uit de wereld der eeuwigheid om ons omtrent haar onsterfelijke heerlijkheid en majesteit in te lichten.

* * *

Er zijn een-verdieping-intellecten, twee-verdieping-intellecten en drie-verdieping-intellecten met schijnwerpers. Alle feitenverzamelaars, die achter hun feiten geen doel hebben staan, zijn van de eerste soort. Twee-verdieping menschen vergelijken, redeneeren, generaliseeren, maken gebruik van den arbeid van de feitenverzamelaars zowel als van hun eigen werk. De drie-verdieping menschen idealiseeren, denken, voorspellen; hun beste verlichting komt van boven, door de schijnwerpers.

— Oliver Wendell Holmes.

IS IEMAND KRANK ONDER U

door Oud. Arie van Essen.

IS IEMAND krank onder u, dat hij „tot zich roepe de ouderlingen der gemeente en dat zij over hem bidden, hem zalvende met olie in den naam des Heeren. — En het gebed des geloofs zal den zieke behouden en de Heere zal hem oprichten. En zoo hij zonden gedaan zal hebben, het zal hem vergeven worden.” (Jak. 5: 14-15).

Niet lang geleden werden twee ouderlingen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen bij een dame geroepen, die geen lid dier Kerk was om haar kleinen jongen te zalven van ongeveer 5 jaar. Een der ouderlingen vroeg, of deze dame geloof had, dat zij dit zouden kunnen doen door de macht van het Priesterschap, hetwelk zij droegen, dezelfde macht, welke Petrus ontving, toen de Heiland tot hem zeide: „Al wat gij op aarde bindt, zal in de hemelen gebonden zijn”.

De kleine jongen leed aan asthma. De dokters konden hem niet genezen, hadden hem zelfs opgegeven. Iedere maand moest hij heilgym-

nastiek doen en ademhalingsoefeningen houden, veel buitenlucht genieten en medicijnen gebruiken.

Den dag, dat het ventje werd gezalfd, was de vader niet thuis, doch toen hij twee dagen nadien thuis kwam, zag hij, dat zijn zoontje volslagen genezen was. Op zijn vraag, welke dokter zulk een snelle ommekeer in den toestand had kunnen teweeg brengen, vertelde zijn vrouw verheugd van de ouderlingen, die hun kind hadden gezalfd en voor hem gebeden. De vreugde der ouders was groot en de moeder schreef enkele dagen later aan de zendingen, hoe heerlijk het was, haar kind geheel genezen te weten, terwijl het door dokters reeds was opgegeven.

Het getuigenis van deze ouderlingen aan de wereld is, dat de genezende macht, waarover de Apostel Jakobus sprak, in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen is hersteld en dat dagelijks dergelijke genezingen plaatsvinden, welke den mensch wonderen toeschijnen, doch een zegen zijn op het geloof en de gebeden der Heiligen.

* * *

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ontslagen

Op 7 April j.l. werden de volgende zendingen, die sinds 31 October 1935 als zending in Nederland hebben gearbeitet, eervol van hun werkzaamheden ontslagen, ten einde naar hun familie terug te keeren:

Oud. Frank B. Jex, die heeft gearbeitet als Zondagsschool- en Priesterschapoverziener en toezien ouderling van het Rotterdamsche district naar zijn tehuis in Salt Lake City, Utah.

Oud. Alma R. Guthrie, tijdens de laatste maanden toezien ouderling van het Rotterdamsche district, naar zijn tehuis in Alamosa, Colorado.

Oud. Joseph D. Hodges, president van het Utrechtsche district, naar zijn

familie in Logan, Utah; en

Oud. A. Bond Denhalter, president van het Groningsche district, naar zijn tehuis in Provo, Utah.

Aangekomen

Oud. Jacob A. Jensen van Marion Utah, kwam 31 Maart j.l., in Nederland aan, om zendingsarbeid te verrichten. Hij zal in Amsterdam werkzaam zijn.

Benoemingen en verplaatsingen

Zuster Elizabeth Oosterhuis is overgeplaatst van Rotterdam-Overmaas naar Groningen en Zuster Pernella Berghout van Rotterdam-Overmaas naar Leiden;

Zuster Jane Hart van Groningen naar Leiden.

Oud. Dwain Buchanan is van Amsterdam naar Rotterdam verplaatst en Oud. E. Kent Mathews van Groningen naar Houtigehage.

Doopdiensten

Op 13 Maart j.l. werd in Utrecht een doopdienst gehouden, tijdens de Utrechtsche conferentie, waarbij door Oud. W. Howard Draper de volgende personen werden gedoopt: Albert Ludwig Domrose, Maria Sophia Adriana Domrose-Olling en Anna Maria Bomer, allen van Utrecht.

Oud. Richard S. Lewis doopte tijdens een doopvergadering in Rotterdam op 18 Maart j.l.: Jacob Visser, Hendrik Bartel J. Brandenburg, Fijgje Brandenburg-de Groot, Anna Schouten en Johanna Maria Dijkma-Luchthart, allen van Rotterdam-Overmaas; Joost Liefing uit Rotterdam; en Annagina Johanna Paulina Mulder uit Den Haag.

Inzegeningen

Op 6 Maart j.l. werden drie kindertjes van Arend Mathijssen en Doortje Mathijssen-IJzendoorn der Amsterdamsche gemeente als volgt ingezegend: Doortje Johanna Geertruida door Oud. Owen D. Clegg, Arend Jr. door W. N. Smits en Jacob Jacobus door Harm Bakker.

In Rotterdam-Overmaas werden dien-zelfden dag twee dochtertjes ingezegend van Dirk Hofsteden en Johanna A. K. Hofsteden-Mookhoek; Pieterella Johanna door Oud. Richard S. Lewis en Susanna door Gerrit A. Coomans.

Het dochtertje van Albert Ludwig Domrose en Maria Domrose-Olling der Utrechtsche gemeente werd op 6 Maart door Oud. Martin de Waal Jr., ingezegend en ontving den naam Bertha Mathilda.

Oud. Arie van Essen zegende het zontje van Jan van Komen en Sibbeltje van Komen-Zoutsma van Groningen en gaf het den naam Rudolf Arnold; zulks op den dag van de voorgaande inzegeningen.

Overleden

Broeder Hendrik Boonstra der Groningsche gemeente overleed op 23 Maart j.l. Hij werd 8 April 1918 te Groningen

geboren als zoon van Taike Boonstra en Cathrina Wilhelmina Boonstra-Wilkens en werd op 15 September 1928 door Oud. Henry Hansen gedoopt.

Van gansch harte wenschen wij zijn familieleden troost en sterkte bij dit voor hen smartelijk verlies.

Ontslagen

Op 5 April j.l. werd zuster Tine C. Hartman-Spaans ontslagen als presidente der J.V.O.O.V. in de Nederlandsche Zending. Zuster T. C. van Dekken en zuster L. C. van Gelderende Gast werden op 5 April j.l. ontslagen als raadgeefsters van zuster Hartman in het J.V.O.O.V.-Hoofdbestuur.

Met ingang van dienzelfden datum werd eveneens ontslag verleend aan het Hoofdbestuur van het Jeugdwerk, bestaande uit de zusters J. A. Riet, presidente, A. Boekhout, raadgeefster en C. G. van Kwawegen, secretaresse.

Al deze werksters in genoemde hulporganisaties wordt eervol ontslag gegeven met een woord van waardeering en dank voor alhetgeen zij in de organisaties tot stand hebben gebracht.

Benoemingen

Als presidente van het J.V.O.O.V.-Hoofdbestuur werd aangesteld zuster J. A. Riet.

In de vacature van presidente in het Jeugdwerk werd voorzien door de aanstelling van Zr. P. C. Nijkiel van Leiden, met Zr. C. G. van Kwawegen als secretaresse.

Naar Amerika

Broeder Jan B. Hofman van Rotterdam-Overmaas verliet op 21 Maart j.l. Holland op weg naar Salt Lake City. Hij werd vergezeld door zijn familie en zal zich aldaar voor goed vestigen.

Op 30 Maart d.a.v. vertrokken naar Salt Lake City Herbert van Dongen, zijn vrouw Catharina van Dongen-Kooy en dochtertje Mina, al waar zij zullen gaan wonen.

Wij wenschen beide gezinnen geluk en succes voor de toekomst in hun nieuwe omgeving.

„EN AL HET ANDERE ZAL U TOEGEWORPEN WORDEN”

Door Marie O'Brien

BOB LAYNE slenterde de hoofdstraat in Woodville af, een kleine stad in Noord-Alberta, Canada. Het was echt, weer onder de menschen te zijn, waarmede hij sinds zijn jeugd had omgegaan. Elke vriendelijke groet van een vriend gaf hem een gevoel, dat slechts zij kennen, die weer thuisgekomen zijn. Terwijl hij langs het postkantoor ging, kwam John Gault, de redacteur van het plaatselijk blad, naar buiten en liep met hem de straat af.

„Ik heb gehoord, dat je bent geroepen om op zending te gaan en daarbenik blijom. Gajespoedig weg?”

„Neen, ik denk het niet”, antwoordde de jongen. „Ziet u, ik dacht het beter, eerst mijn cursus aan de universiteit geheel te volgen en dan te gaan. Bisschop Raines zegt, dat de beslissing geheel aan mij wordt overgelaten en dat vind ik het beste.”

De deur van het kleine kantoor van de News Journal stond open en Bob volgde den redacteur naar binnen. Zijn belangstelling voor journalistiek had een vriendschapsband tusschen den ouderen man en hem gesmeed en vele uren had hij op dat kantoor tje doorgebracht. De laatste uitgave van de News Journal lag op een lessenaar tusschen een massa papier en strooibiljetten, zooals dat op alle drukkerijen het geval is. Een paar trellend heldere oogen keken vanuit een intelligent gelaat, dat op de voorpagina stond afgebeeld. Onder de foto las Bob:

„William Cullen McArthur, bekend schrijver, heeft onlangs weder een succes geboekt. Zijn boek „Kleine Dingen” deed hem den begeerden Bosman-prijs winnen. Een bekend criticus zeide over het boek: „Het bevat een diepte van kennis en een zuiverheid van geloof, hetgeen helaas in vele der werken van onze moderne schrijvers ontbreekt. Deze oprechtheid van geloof verzacht de smart en verheerlijkt de overwinningen. Het bezit een zuiverheid, welke het boek een kunstwerk doet zijn.”

„Ik geloof, dat hij een genie is”.

De bewondering in Bob's stem was ongeveinsd. „Het moet heerlijk zijn, te wezen zooals hij is, denkt u niet?”

„Zeker, mijn jongen”, antwoordde de man. „En zooals men zegt, is hieraan een voorval verbonden...”

„Het gebeurde in Woodville. Twee jongens groeiden te zamen op. In school kampten zij op vriendschappelijke wijze om de eerste plaats in de klas. Zij hadden hetzelfde voor doel oogen — journalistiek. Toen zij de mulo hadden doorloopen werkten ze hard en gingen daarna naar de universiteit — de school waar jij nu op bent. Beiden leverden zij goed werk, omdat zij een doel hadden, en hun vriendschap nam met de jaren toe.

Toen de jongens door hun tweede jaar op school heen waren en met vacantie thuis waren, ontving ieder een oproep om op zending te gaan. Zij dachten er over na en bespraken het met elkander. De eene jongen besloot eerst zijn studie af te maken en dan naar het zendingsveld te gaan, doch de tijden werden moeilijk en hij had moeite, het noodige geld bijeen te krijgen om het laatste jaar door school te komen. Toen kreeg hij werk aan een krant en nadien scheen het hem geheel onmogelijk, er uit te breken.

De andere jongen kwam van een zeer eervolle zending terug en het was hem onmogelijk, zijn studie af te maken...”

Jack Gault zweeg en Bob vroeg zacht: „Die twee jongens — waren dat u en William McArthur?” — De verteller knikte bevestigend.

„En vandaag bent u een kleine stadsredacteur en hij een vermaard schrijver. Voor twee jaar prediken van uw godsdienst hebt u een carrière opgegeven, welke gemakkelijk met de zijne te vergelijken was.” Het was eerder een bewering dan een vraag en uit de toon van den jongen sprak medelijden.

Jack Gault schudde het hoofd en zuchtte zwaar.

„Neen, jongen, je hebt ongelijk”, zeide hij; „Bill McArthur ging op zending”.

KERKNIEUWS VAN OVERAL

ONLANGS werd hulde gebracht aan Oud. Mahonri M. Young, bekend beeldhouwer en kleinzoon van President Brigham Young. Behalve dat hem werd gevraagd een reeks lezingen te geven over beeldhouwkunst van zijn tijd aan de

Columbia Universiteit, New York, werd hem eveneens het vervaardigen van een groep beelden opgedragen voor de Wereldtentoonstelling te New York, welke in 1939 zal worden gehouden. De New York-bibliotheek kondigde kortgeleden aan, dat ze aan haar collectie van Mahonri Young zou toevoegen schetsen, vele jaren geleden vervaardigd. Onder de werken van dezen beeldhouwer bevindt zich eveneens het Zeeumeeuw-monument op het Tempelplein in Salt Lake City.

IN DEN STAAT Illinois treft men thans maatregelen, teneinde Nauvoo een herdenkingsplaats te maken ter eere van de eerste Mormoonsche Pioniers, die deze stad vestigden. Door den arbeid van Lane K. Newberry, bekend schilder van pionierslevens, is de aandacht gevestigd op deze landstreek, welke eens de grootste stad van Illinois was en in de Mormoonsche geschiedenis een groote rol speelde. Een brief van Robert Kingery, voorzitter van de Illinois State Planning Commission, zegt, dat de staat „den President der Mormoonsche Kerk haar medewerking verleent in elke onderneming, welke met betrekking tot haar historische feiten ook zal tot stand komen” en dat de „staat de bijkomende bezittingen te Nauvoo afstaat”, ten einde aan het beoogde doel te kunnen beantwoorden. Aangezien leden der Kerk van plan zijn, in 1939 een tocht over de oude pionierswegen te maken, zullen

President Grant en de Gouverneur van Utah alsmede andere Kerkleiders bij die gelegenheid de gasten zijn van den Staat Illinois.

EEN PLAN, ontworpen door President Richard R. Lyman, voor het nummeren van straten en huizen in groote steden, zoodat een vreemdeling zonder behulp van een gids of kaart zijn weg kan vinden, werd met grooten bijval ontvangen. Op 18 Februari j.l. gaf Dr. Lyman een lezing voor de London Society, lichte zijn plan met teekeningen toe en verklaarde de toepassing er van in een stad als Londen. „Civil Engineering”, een maandblad van de Amerikaansche Vereeniging van Civiel-Ingénieurs, waarvan hij lid is, wijdt in haar nummer van Maart 1938 een artikel over zijn plan. Het plan kan in elke stad ter wereld worden toegepast en het is niet noodzakelijk dat oude en geliefde straatnamen worden gewijzigd. Los Angeles, Californie; Kansas City, Missouri; St. George, Utah en Salt Lake City, Utah, hebben dit systeem alreeds aangenomen.

PRESIDENT Rudger Clawson van den Raad der Twaalven vierde Zaterdag, 12 Maart j.l., zijn een en tachtigsten verjaardag. In goede gezondheid en met een bijzonder helder verstand, mocht President Clawson de Felicitaties van zijn vele vrienden en bekenden in ontvangst nemen. Geboren in Salt Lake City op 12 Maart 1857, werd hij in 1898 lid van den Raad der Twaalven op 41-jarigen leeftijd. Naast President Heber J. Grant is hij het oudste lid van den Raad en heeft 585.000 mijl afgelegd, 9.240 vergaderingen bezocht en meer dan 5.600 toespraken gegeven tijdens zijn 40 jaar als lid van den Raad.

Vergaderplaatsen van de Heiligen der Laatste Dagen.

Almelo

■ *3e Westerdokstraat 25.*

Amsterdam

■ *Weteringschans 101.*

Apeldoorn

■ *Griftstraat 18*

Arnhem

■ *Boulevard Heuvelink 179.*

Delft

■ *Koornmarkt 21.*

Den Haag

■ *Loosduinschekade 11.*

Den Helder

■ *Jansendwarsstraat 8.*

Dordrecht

■ *Museumstraat 23.*

Utrecht

■ *Witte Vrouwensingel 92.*

Gouda

■ *Keizerstraat 7.*

Groningen

■ *Poelestraat 54.*

Haarlem

■ *Nieuwe Gracht 66.*

Leeuwarden

■ *Nieuweburen 126.*

Leiden

■ *Gerecht 10.*

Rotterdam

■ *St. Janstraat 15a.*

Rotterdam-Overmaas

■ *Hoek van Bas Jungeriusstraat
en Blankenburgstraat.*

Schiedam

■ *Lange Haven 59a.*

In alle gemeenten beginnen de Zondagsscholen om 10.30 uur v.m.
en de avonddiensten om 6 uur n.m.

FAMILIE- DRUKWERK

NOODIG?

Laten wij het voor u

DRUKKEN

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

N.V. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

Telefoon 950 — Giro 79376

Lezers van dit blad
hebt gij reeds

bij

ons

Uw

tijdschriften

laten

inbinden

